

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 600

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 iunie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Hotărârea nr. 40 din 15 mai 2025 privind contestația formulată împotriva Deciziei Biroului Electoral Central nr. 22D din 14 martie 2025 privind unele măsuri pentru exercitarea dreptului de vot la alegerile pentru Președintele României din anul 2025, în condiții de legalitate, egalitate și integritate	2–4
★	
Opinie concurentă	4
Hotărârea nr. 41 din 21 mai 2025 privind sesizarea formulată de domnul A.C.S.	5–7
★	
Opinie concurentă.....	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
294. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon privind transferul drepturilor dobândite și al obligațiilor asumate stabilite prin Licența de concesiune pentru exploatare nr. 16.411/2013 privind exploatarea resurselor de argilă comună din perimetrul Biharia-Dealul Viilor, județul Bihor, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 163/2022	8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 144 din 5 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	9–15

ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 40

din 15 mai 2025

**privind contestația formulată împotriva Deciziei Biroului Electoral Central nr. 22D
din 14 martie 2025 privind unele măsuri pentru exercitarea dreptului de vot la alegerile
pentru Președintele României din anul 2025, în condiții de legalitate, egalitate și integritate**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Raluca-Alexandra Buterez-Fășie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea contestației formulate de domnul Adrian Cristian Secu împotriva Deciziei Biroului Electoral Central nr. 22D din 14 martie 2025 privind unele măsuri pentru exercitarea dreptului de vot la alegerile pentru Președintele României din anul 2025, în condiții de legalitate, egalitate și integritate.

2. Contestația a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 5.161 din 9 mai 2025 și formează obiectul Dosarului cu nr. 1.890F/2025.

3. Se susține că sintagma „*dar nu mai târziu de ora locală a României 21:00*” din art. 5 alin. (1), precum și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2025 privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2025 și alegerilor locale parțiale din anul 2025 sunt neconstituționale, întrucât au fost adoptate fără a se motiva în preambulul actului normativ elementele care reclamau situația extraordinară, fiind astfel încălcate dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, precum și cele ale art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală prin raportare la art. 43 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. În susținerea acestor aspecte contestatarul invocă jurisprudența Curții Constituționale.

4. De asemenea, se arată că sintagma „*dar nu mai târziu de ora locală a României 21:00*” din art. 5 alin. (1), precum și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2025 sunt neconstituționale, încălcând dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) cu referire la Codul bunelor practici în materie electorală — Linii directoare și raport explicativ adoptate de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept în cadrul celei de-a 52-a sesiuni plenare (Veneția, 18-19 octombrie 2002), ale art. 73 alin. (3) lit. a) potrivit cărora sistemul electoral se reglementează prin lege organică, ale art. 147 alin. (4) cu referire la deciziile Curții Constituționale nr. 51 din 25 ianuarie 2012, nr. 736 din 24 iulie 2012 și nr. 150 din 12 martie 2020, întrucât afectează principiul securității juridice în materie electorală.

5. Totodată, contestatarul susține că prevederile menționate anterior aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (6), fiind de natură să afecteze drepturile electorale ale cetățenilor, și indică jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

6. Nu în ultimul rând, se apreciază că sintagma „*dar nu mai târziu de ora locală a României 21:00*” din art. 5 alin. (1), precum și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2025 încalcă și prevederile art. 53 din Constituție, întrucât ingerința nu este prevăzută de lege și nu se poate identifica scopul urmărit de legiuitor prin restrângerea dreptului de vot al cetățenilor care își exercită acest drept în străinătate. În susținerea argumentelor cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale menționate anterior invocă jurisprudența Curții Constituționale.

7. Referitor la nelegalitatea sintagmei „*a României*” cuprinse în dispozițiile art. 7 alin. (5) din Decizia Biroului Electoral Central nr. 22D din 14 martie 2025, se susține că acestea preiau prevederile art. 5 alin. (1) și ale art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2025, care, în opinia autorului contestației, contravin dispozițiilor constituționale indicate anterior.

8. În susținerea contestației formulate anexează o serie de înscrisuri.

9. În temeiul dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 68 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, contestația se soluționează fără înștiințarea părților, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

10. Având cuvântul pe fondul cauzei, în temeiul art. 68 alin. (1) din Legea nr. 370/2004, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a contestației, apreciind, în esență, că Decizia Biroului Electoral Central nr. 22D din 14 martie 2025 este un act administrativ cu caracter normativ, care poate fi atacat în contencios-administrativ la instanțele de judecată competente. Contestatarul are posibilitatea de a supune atenției instanțelor de judecată toate aspectele învederate în contestație, inclusiv excepția de neconstituționalitate cu care a sesizat în mod direct Curtea Constituțională.

CURTEA,

examinând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale Legii nr. 370/2004 pentru alegerea

Președintelui României, văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

11. Potrivit dispozițiilor art. 146 lit. f) din Constituție, ale art. 37 și 38 din Legea nr. 47/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și celor ale art. 31 alin. (1) și (2) din Legea nr. 370/2004, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 12 septembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze contestația formulată împotriva Deciziei Biroului Electoral Central nr. 22D din 14 martie 2025. În acest sens se reține că, potrivit art. 146 lit. f) din Constituție, Curtea Constituțională are atribuția de a veghea la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României. Această atribuție a Curții Constituționale nu se limitează numai la ipotezele reglementate la art. 38 din Legea nr. 47/1992, respectiv soluționarea contestațiilor cu privire la înregistrarea sau neînregistrarea candidaturii la funcția de Președinte al României, precum și a celor cu privire la împiedicarea unui partid sau a unei formațiuni politice ori a unui candidat de a-și desfășura campania electorală. Având în vedere cele expuse, rezultă că prevederile art. 146 lit. f) din Constituție stabilesc competența Curții Constituționale de a verifica, în ultimă instanță, toate operațiunile electorale care privesc procedura de alegere a Președintelui României pe întreaga perioadă cuprinsă între declanșarea procedurii de alegere și finalizarea sa (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea nr. 66 din 1 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 8 noiembrie 2019, paragrafele 22 și 23, Hotărârea nr. 21 din 14 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 11 februarie 2025, paragraful 25).

12. Cu titlu prealabil, Curtea observă că obiectul contestației privește o decizie adoptată de Biroul Electoral Central în temeiul dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. a) și alin. (2) și (3) din Legea nr. 370/2004. Potrivit dispozițiilor anterior menționate, Biroul Electoral Central adoptă decizii pentru aplicarea unitară a Legii nr. 370/2004, care au caracter obligatoriu pentru toate autoritățile, instituțiile publice, birourile electorale, organismele cu atribuții în materie electorală, precum și pentru toți participanții la alegeri și care se comunică părților interesate și se aduc la cunoștința publică prin afișare pe pagina proprie de internet.

13. Curtea reține că, astfel cum este formulată, contestația nu vizează înregistrarea sau respingerea înregistrării unei candidaturi ori a semnelor electorale și, în consecință, în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile art. 31 din Legea nr. 370/2004, referitoare la termenele de depunere, de soluționare a contestației și la titularii dreptului de sesizare, ci cele ale art. 3 din Legea nr. 370/2004.

14. Analizând contestația formulată, Curtea observă că autorul acesteia formulează două cereri indisolubil legate între ele: prima, de anulare în parte a Deciziei Biroului Electoral Central nr. 22 din 14 martie 2025, cu referire la sintagma „a României” din cuprinsul prevederilor art. 7 alin. (5), iar a doua, de soluționare a sesizării de neconstituționalitate a sintagmei „dar nu mai târziu de ora locală a României 21:00” din cuprinsul dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 1/2025 privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2025 și alegerilor locale parțiale din anul 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 7 ianuarie 2025, precum și a dispozițiilor art. 7 din același act normativ.

15. Totodată, Curtea reține că autorul sesizării nu invocă motive de nelegalitate care să conducă la anularea în parte a deciziei Biroului Electoral Central criticate, ci de neconstituționalitate a unora dintre prevederile cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2025, în baza căreia a fost adoptată decizia amintită anterior. În esență, contestatarul apreciază că prevederile contestate afectează dreptul de vot al cetățenilor aflați în străinătate la scrutinul privind alegerea Președintelui României în anul 2025.

16. Analizând normele care reglementează desfășurarea procesului de vot în străinătate în raport cu criticile de neconstituționalitate intrinsecă invocate de contestatar, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 5 alin. (2) și ale art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2025, cetățenii au posibilitatea de a-și exercita dreptul la vot în străinătate în cadrul scrutinului privind alegerea Președintelui României în anul 2025 timp de 3 zile, respectiv de vineri până duminică. Limitarea exercitării dreptului de vot în străinătate numai până la ora locală a României 21:00 este aplicabilă doar în ziua de duminică, iar în zilele de vineri și sâmbătă votarea se încheie la ora 21:00, ora locală.

17. De asemenea, în vederea protejării dreptului la vot al persoanelor care își exercită acest drept în străinătate, legiuitorul a prevăzut că alegătorii care la ora 21:00 se află în sediul secției de votare, precum și cei care se află la rând în afara sediului secției de votare pentru a intra în localul de vot pot să își exercite dreptul de vot până la ora 23:59.

18. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile criticate nu limitează și nu afectează în nicio manieră posibilitatea cetățenilor aflați în străinătate de a-și exercita dreptul la vot în cadrul scrutinului privind alegerea Președintelui României în anul 2025, ci stabilesc un cadru juridic care să protejeze acest drept și să înlesnească exprimarea acestuia. Așadar, soluția legislativă criticată se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului, fără a prezenta vicii de natură să îi afecteze constituționalitatea.

19. Referitor la critica extrinsecă potrivit căreia dispozițiile criticate au fost adoptate fără a se motiva în preambulul actului normativ elementele care reclamau situația extraordinară, Curtea constată că situația care a impus adoptarea reglementării criticate constituie o stare de fapt obiectivă, care poate fi încadrată în conceptul constituțional de „*situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată*”, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție.

20. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (6), Curtea reține că nici această critică nu poate fi primită în condițiile în care s-a constatat că dispozițiile criticate reglementează măsuri tehnice de exprimare a dreptului de vot, fără a pune în discuție dreptul în sine.

21. Nu în ultimul rând, așa cum a statuat Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 21 din 14 octombrie 2024, paragraful 38, reglementarea sistemului electoral reprezintă un

proces complex, care implică, prin natura sa, o permanentă adaptare la dinamica relațiilor sociale cu specific electoral. De aceea, în limitele trasate de Legea fundamentală, este de

competența exclusivă a legiuitorului să aprecieze asupra îmbunătățirii cadrului legislativ și să decidă asupra modalității de desfășurare a procesului de vot în străinătate.

22. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. f) din Constituție, al art. 11 alin. (1) lit. B.a), al art. 37 din Legea nr. 47/1992, precum și al art. 3 din Legea nr. 370/2004, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația formulată de domnul Adrian Cristian Secu împotriva Deciziei Biroului Electoral Central nr. 22D din 14 martie 2025 privind unele măsuri pentru exercitarea dreptului de vot la alegerile pentru Președintele României din anul 2025, în condiții de legalitate, egalitate și integritate.

Definitivă.

Hotărârea se comunică Biroului Electoral Central și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 mai 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Raluca-Alexandra Buterez-Fășie

OPINIE CONCURRENTĂ

În **dezacord** cu soluția de **respingere ca neîntemeiată** a contestației formulate de domnul Adrian Cristian Secu împotriva Deciziei Biroului Electoral Central nr. 22D din 14 martie 2025 privind unele măsuri pentru exercitarea dreptului de vot la alegerile pentru Președintele României din anul 2025, în condiții de legalitate, egalitate și integritate, considerăm că această contestație se impunea a fi **respinsă ca inadmisibilă**, pentru argumentele pe larg dezvoltate în opinia concurentă la Hotărârea Curții Constituționale nr. 66 din 1 octombrie 2019, precum și în opinia separată la Hotărârea Curții Constituționale nr. 21 din 14 octombrie 2024.

1. În esență, în materia contenciosului electoral prezidențial Curtea Constituțională nu dispune de plenitudine de competență și nu poate soluționa, în ultimă instanță, orice contestație referitoare la operațiunile electorale care privesc procedura de alegere a Președintelui României. Curtea Constituțională a României are doar competența atribuită prin art. 146 lit. f) din Constituție și dezvoltată în art. 38 din Legea nr. 47/1992, care este limitată la soluționarea contestațiilor referitoare la (ne)înregistrarea candidaturilor la funcția de Președinte al României și a celor cu privire la împiedicarea candidaților ori a

partidelor sau formațiunilor politice de a-și desfășura campania electorală, precum și la (in)validarea rezultatelor alegerilor.

2. Decizia Biroului Electoral Central nr. 22D din 14 martie 2025 este un act administrativ cu valoare normativă, de aplicare unitară a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2025 și a Legii nr. 370/2004, care, conform cadrului normativ în vigoare confirmat implicit și prin Decizia Curții Constituționale nr. 542/2023, poate fi supus exclusiv unui control judiciar realizat de instanțele de contencios administrativ.

3. Invocarea neconstituționalității unor dispoziții legale, prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2025 și în baza cărora a fost adoptată Decizia Biroului Electoral Central nr. 22D din 14 martie 2025 ce face obiectul contestației, echivalează cu sesizarea jurisdicției constituționale de către o persoană fizică, în mod direct și fără medierea unei instanțe judecătorești, cu o excepție de neconstituționalitate, ceea ce implică nerespectarea procedurilor de sezină, precum și a garanțiilor procesuale referitoare la transparența procedurilor de contencios constituțional, publicitate ori citare, totodată fiind încălcat și dreptul la apărare al persoanelor vizate, ceea ce este inadmisibil din perspectiva regulilor de contencios constituțional în vigoare în prezent în România.

Judecător,

Elena-Simina Tănăsescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 41

din 21 mai 2025

privind sesizarea formulată de domnul A.C.S.

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea sesizării formulate de domnul A.C.S. privind contestarea refuzului Meta Platforms Ireland de a pune în executare deciziile Biroului Electoral Central referitoare la eliminarea conținutului ilegal favorabil candidatului Nicușor Daniel Dan.

2. Sesizarea a fost formulată de domnul A.C.S. la data de 17 mai 2025, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 5.523 din 19 mai 2025 și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.050F/2025.

3. În motivarea sesizării, domnul A.C.S. susține, în esență, că, începând cu data de 4 aprilie 2025 și până în prezent, au fost emise de către Biroul Electoral Central mai multe ordine de eliminare a conținutului ilegal pentru postări în favoarea candidatului Nicușor Daniel Dan ce contraveneau legislației electorale și care au fost postate pe platforme precum Facebook și Instagram, decizii printre care se numără și cele pronunțate în urma admiterii cererilor formulate de autorul prezentei sesizări.

4. Se susține însă că, spre deosebire de platforma TikTok, care a dat curs majorității solicitărilor primite, platforma Meta Platforms Ireland Limited (denumită în continuare *MPIL*) nu a pus în executare aceste cereri adresate de Biroul Electoral Central.

5. Este invocat în acest sens răspunsul MPIL la întrebarea adresată de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANCOM*), cu privire la refuzul punerii în executare a deciziilor Biroului Electoral Central la care face referire autorul sesizării, corespondență înregistrată la Biroul Electoral Central cu nr. 2.055C/BEC/P.R.2025/29.04.2025. În cuprinsul acesteia se arată, în esență, că sesizările primite din partea autorităților guvernamentale prin care se susține că un conținut încalcă legislația națională sunt analizate în raport cu politicile MPIL, iar, în condițiile în care se constată că respectivul conținut este în acord cu aceste politici, echipa juridică efectuează o analiză legală a validității procedurale și a fondului sesizării, conform legii aplicabile; dacă echipa juridică nu respinge solicitarea în urma acestei analize, are loc o evaluare a impactului informațiilor

vizate asupra drepturilor omului pentru a stabili dacă solicitarea este compatibilă cu standardele internaționale privind drepturile omului. Referitor la solicitările primite de la Biroul Electoral Central la care face referire autorul prezentei sesizări se susține că MPIL a acționat cu promptitudine și că cererile în cauză se află încă în proces de evaluare, având în vedere sensul foarte larg pe care Biroul Electoral Central îl dă noțiunii de „actor politic”, interpretare care pare să depășească semnificativ sfera art. 3 alin. (4) din Regulamentul (UE) 2024/900 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2024 privind transparența și vizarea unui public-țintă în publicitatea politică. S-a arătat prin același răspuns că, având în vedere că procesul electoral în România se află în plină desfășurare, MPIL a luat măsuri suplimentare pentru a realiza analizele necesare cu cea mai mare urgență, menținând, totodată, echilibrul necesar analizei implicațiilor legale contradictorii.

6. Având în vedere aceste aspecte, autorul sesizării apreciază că MPIL refuză în mod expres punerea în executare a deciziilor Biroul Electoral Central, pentru aspecte ce pot face obiectul controlului exclusiv al instanțelor judecătorești. Se susține că un astfel de refuz este vădit ilicit și de rea-credință, fiind contrar prevederilor art. 17 alin. (5)-(7) coroborat cu art. 11 din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României.

7. Se susține, de asemenea, că această conduită a MPIL contravine dezideratului unui proces electoral lipsit de manipulare digitală și finanțare netransparentă, deziderat afirmat de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 32/2024 privind anularea procesului electoral cu privire la alegerea Președintelui României din anul 2024.

8. Se mai arată că MPIL a inițiat o serie de litigii prin care a solicitat anularea deciziilor Biroului Electoral Central, din categoria celor la care autorul sesizării face referire, dar că, potrivit informațiilor disponibile pe site-urile instanțelor judecătorești, doar o singură decizie a fost anulată.

9. În ceea ce privește competența Curții Constituționale de a soluționa prezenta sesizare sunt invocate Hotărârea nr. 66 din 1 octombrie 2019, paragrafele 22 și 23, și Hotărârea nr. 21 din 14 octombrie 2024, paragraful 25, precum și dispozițiile art. 16 și 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2025 privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2025 și alegerilor locale parțiale din anul 2025.

10. Se mai arată că MPIL nu poate fi angajată într-un litigiu de contencios administrativ în materie electorală, câtă vreme nu este autoritate publică în sensul dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. Se face referire la dispozițiile art. 622 și 638 din Codul de procedură civilă, arătându-se că numai Biroul Electoral Central (nu și autorul prezentei sesizări) poate

încuvi executorul judecătoresc să pună în executare deciziile autorității publice anterior menționate. Pentru aceste motive se arată că, în lipsa unui remediu procesual disponibil pentru a constrânge MPIL la punerea în executare a deciziilor Biroului Electoral Central, Curtea Constituțională este chemată să vegheze la respectarea întregului proces electoral, inclusiv la asigurarea unei campanii electorale corecte și transparente.

11. În ceea ce privește interesul procesual al autorului prezentei sesizări, acesta arată că are calitatea de membru al Partidului Oamenilor Tineri, partid care îl susține politic pe domnul George Simion la alegerile pentru Președintele României din anul 2025, or, prin mesajele transmise pe platforma MPIL, electoratul poate fi influențat pentru a-l vota pe contracandidatul acestuia, domnul Nicușor Daniel Dan.

12. Curtea Constituțională a informat public candidații, precum și orice persoană interesată, prin afișarea prezentei sesizări pe site-ul instituției, cu privire la sesizarea formulată și la faptul că dosarul se soluționează pe baza sesizării și a celorlalte documente depuse până în ziua termenului stabilit pentru analizarea acestuia.

13. În temeiul dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 68 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, sesizarea se soluționează fără înștiințarea părților, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosare.

14. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a sesizării, arătând că argumentele invocate de autorul acesteia excedează competenței Curții Constituționale.

C U R T E A,

examinând sesizarea în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale Legii nr. 370/2004 pentru alegerea președintelui României, văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

15. Potrivit dispozițiilor art. 146 lit. f) din Constituție, ale art. 37 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, precum și celor ale art. 3 din Legea nr. 370/2004, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 12 septembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze sesizarea privind refuzul MPIL de a pune în executare deciziile Biroului Electoral Central referitoare la eliminarea conținutului ilegal favorabil candidatului Nicușor Daniel Dan.

16. Examinând sesizarea, Curtea constată că, potrivit art. 146 lit. f) din Constituție, are atribuția de a veghea la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României, atribuție care nu se limitează numai la ipotezele reglementate la art. 38 din Legea nr. 47/1992, respectiv soluționarea contestațiilor cu privire la înregistrarea sau neînregistrarea candidaturii la funcția de Președinte al României și a celor cu

privire la împiedicarea unui partid sau a unei formațiuni politice ori a unui candidat de a-și desfășura campania electorală. Din contră, se constată că art. 38 din Legea nr. 47/1992 nu exclude competența Curții Constituționale derivată din însuși textul Constituției. Prin urmare, atribuția Curții Constituționale prevăzută de art. 146 lit. f) din Constituție implică o componentă expresă prevăzută de art. 38 din Legea nr. 47/1992 și una implicită care intervine atunci când subiectele de drept interesate nu dispun de niciun alt remediu pentru corectarea unei pretense situații de nerespectare a Legii nr. 370/2004 (a se vedea Hotărârea nr. 66 din 1 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 8 noiembrie 2019, paragraful 22). În aceleași coordonate, Curtea reține că dispozițiile art. 3 din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României îi conferă competența de a veghea la respectarea, în întreaga țară, a procedurii alegerilor prezidențiale și de a confirma rezultatele sufragiului.

17. Curtea reține că prezenta sesizare vizează aspecte ce țin de regularitatea procedurii de alegere a Președintelui României din perspectiva egalității de șanse a competitorilor electorali, sub aspectul utilizării de către aceștia a platformelor online, ceea ce angajează competența generală a Curții Constituționale de a veghea la respectarea procedurii privind alegerea Președintelui României.

18. Curtea constată că unul dintre principiile potrivit căruia se desfășoară campaniile electorale este principiul egalității de șanse a competitorilor electorali, potrivit căruia statul este obligat să adopte o atitudine obiectivă și imparțială față de toți candidații care participă la alegerile prezidențiale și să aplice aceeași legislație în mod echitabil tuturor. De asemenea, Curtea reține că egalitatea de șanse trebuie evaluată și prin prisma comportamentului electoral al competitorilor în privința utilizării rețelelor sociale, a noilor tehnologii, a sistemelor de inteligență artificială și a finanțării campaniei electorale.

19. În ceea ce privește susținerile autorului prezentei sesizări, Curtea reține că acestea se referă, în contextul respectării principiului egalității de șanse între competitorii electorali, la raporturile dintre Biroul Electoral Central, ANCOM și MPIL, respectiv la dreptul autorităților publice române anterior referite de a solicita MPIL, dar și altor platforme similare eliminarea conținutului anumitor mesaje ce vizează desfășurarea campaniilor electorale, prin aplicarea unor proceduri interne proprii de evaluare și sortare a datelor, atunci când acestea se referă la actori politici și contravin standardelor reglementate prin legislația electorală, respectiv Legii nr. 370/2004 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2025 privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2025 și alegerilor locale parțiale din anul 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 17 ianuarie 2025. Totodată, criticile autorului prezentei sesizări vizează mijloacele juridice prin care Biroul Electoral Central poate solicita executarea silită a propriilor sale decizii.

20. Curtea reține că asigurarea egalității de șanse a competitorilor electorali vizează, de principiu, sfera contenciosului electoral, exercitat de Curtea Constituțională în temeiul Legii nr. 370/2004, însă aspectele particulare,

circumstanțiale și punctuale deduse judecății Curții Constituționale în prezenta cauză nu ridică probleme cu relevanță constituțională, ci determină angajarea diverselor forme ale răspunderii juridice.

21. Răspunderea juridică specifică desfășurării activităților platformelor online, în contextul relevat de autorul sesizării, nu pune însă în discuție impedimente constituționale ale procedurii pentru alegerea Președintelui României.

22. Pentru considerentele arătate mai sus, în temeiul art. 146 lit. f) din Constituție, al art. 11 alin. (1) lit. B.a), al art. 37 din Legea nr. 47/1992, precum și al art. 3 din Legea nr. 370/2004, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge sesizarea formulată de domnul A.C.S.
Definitivă.

Hotărârea se comunică Biroului Electoral Central și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.
Pronunțată în ședința din 21 mai 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

OPINIE CONCURRENTĂ

În **acord cu soluția de respingere a sesizării** formulate de domnul A.C.S. privind „constatarea caracterului ilicit al refuzului Meta Platforms Ireland de a pune în executare deciziile Biroului Electoral Central privind eliminarea conținutului ilegal favorabil candidatului Nicușor Daniel Dan și (...) obligarea Meta la punerea în executare de îndată a deciziilor Biroului Electoral Central”, considerăm că **motivarea ar fi trebuit să fie în sensul argumentării inadmisibilității de principiu a sesizării**.

Astfel, prezenta hotărâre se întemeiază pe prevederile art. 38 din Legea nr. 47/1992, republicată, și ale art. 42 din Legea nr. 370/2004. Art. 38 din Legea nr. 47/1992 stabilește o competență limitată, de atribuire, pentru Curtea Constituțională în cadrul contenciosului electoral prezidențial, competență care nu include și punerea în executare a deciziilor adoptate de BEC. În același sens reiterăm și argumentele prezentate pe larg în opinia concurentă la Hotărârea Curții Constituționale nr. 66/2019

și în opinia separată la Hotărârea Curții Constituționale nr. 21/2024.

Art. 42 din Legea nr. 370/2004 face distincție între „vegherea la corecta desfășurare a campaniei electorale” [alin. (1)], care este dată în competența birourilor electorale județene și a Biroului Electoral Central, și împiedicarea unui competitor electoral „de a-și desfășura campania electorală” [alin. (6)], aspect care revine în exclusivitate Curții Constituționale. Or, sesizarea din prezenta cauză nu viza împiedicarea desfășurării campaniei electorale a unui candidat, ci nepunerea în executare a unor decizii ale BEC. În plus, conform art. 55 lit. m) din Legea nr. 370/2004, pentru nerespectarea hotărârilor ori deciziilor adoptate de birourile electorale există sancțiuni contravenționale, Curtea Constituțională neputând asuma din oficiu rol de executor judecătoresc.

Pentru toate aceste motive, considerăm că sesizarea ar fi trebuit să fie respinsă ca **inadmisibilă de plano**.

Judecător,
Elena-Simina Tănăsescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL MINIER,
PETROLIER ȘI AL STOCĂRII GEOLOGICE A DIOXIDULUI DE CARBON

ORDIN

**privind transferul drepturilor dobândite și al obligațiilor
asumate stabilite prin Licența de concesiune pentru
exploatare nr. 16.411/2013 privind exploatarea resurselor
de argilă comună din perimetrul Biharia-Dealul Viilor,
județul Bihor, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției
Naționale pentru Resurse Minerale nr. 163/2022**

Având în vedere:

— art. 24 alin. (1) și (9) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 109-113 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare;

— Referatul Direcției generale resurse minerale nr. DGRM 42.778 din 22.05.2025;

— Hotărârea Comitetului de reglementare nr. 15 din 27.05.2025,

în temeiul art. 2 alin. (5) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 privind înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

**președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon** emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transferul drepturilor dobândite și al obligațiilor asumate stabilite prin Licența de concesiune pentru exploatare nr. 16.411/2013 privind exploatarea resurselor de argilă comună din perimetrul Biharia-Dealul Viilor, județul Bihor, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 163/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 2 august 2022, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea EURO CARAMIDA — S.A., având număr de înregistrare la registrul comerțului J05/209/2004, cod unic de înregistrare 16131690, către Societatea CEMACON — S.A., având număr de înregistrare la registrul comerțului J12/2466/2012, cod unic de înregistrare 677858.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon,

Adriana Petcu

București, 16 iunie 2025.

Nr. 294.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 144

din 5 mai 2025

Dosar nr. 2.577/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tircă	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

formată de Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă în Dosarul nr. 5.552/109/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere de către părți.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 10 octombrie 2024, în Dosarul nr. 5.552/109/2021, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind următoarea chestiune de drept:

— *interpretarea dispozițiilor art. 1 pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile art. 1 din Legea nr. 51/2020 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, respectiv dacă majorarea salariului de bază conform Legii nr. 51/2020 atrage și mărirea corespunzătoare a sumei reprezentând sporurile convenite angajatului;*

— *interpretarea dispozițiilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile art. 1 pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, și ale art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, respectiv dacă la stabilirea cuantumului sporurilor convenite angajaților trebuie avute în vedere sau nu majorările acordate prin act administrativ al*

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.577/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea

angajatorului unui alt salariat care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 13 noiembrie 2024 cu nr. 2.577/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit pentru data de 5 mai 2025.

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

9. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020):

„**Art. I.** — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: (...)”

12. La articolul 34, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(2) Începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.» (...)”

10. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020):

„**Art. I.** — (...) (3) În anul 2021, începând cu luna ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)”

11. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021):

„**Art. I.** — (...) (5) În anul 2022, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2021, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)”

12. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022):

„**Art. I.** — (5) În anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2022,

în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)”

13. Legea nr. 51/2020 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (Legea nr. 51/2020):

„**Art. I.** — Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 38, după alineatul (4²) se introduce un nou alineat, alineatul (4³), cu următorul cuprins:

«(4³) Prin excepție de la prevederile alin. (4), personalul din sistemul sanitar care ocupă funcțiile de farmacist, biolog, biochimist, chimist, fizician și psiholog, potrivit anexei nr. II, beneficiază, începând cu data de 1 iulie 2020, de salariile de bază prevăzute de lege pentru anul 2022.» (...)”

14. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017):

„**Art. 6. — Principii**

Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: (...)”

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală; (...)”

„**Art. 38.** — (...) (4) În perioada 2019-2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h). (...)”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept supusă interpretării

15. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Argeș la data de 11 iunie 2021, reclamantele au solicitat obligarea pârâtului Spitalul Municipal Câmpulung la acordarea sporurilor cuvenite, calculate la nivelul salariului mărit stabilit în baza Legii nr. 51/2020, și obligarea pârâtului la plata diferenței drepturilor salariale începând cu data de 1 iulie 2020 și până la data achitării efective a acestora, actualizate cu dobânda legală și rata inflației.

16. În motivare, reclamantele au arătat, în esență, că sunt angajate la Spitalul Municipal Câmpulung în funcția de chimist principal — specialitate biochimie medicală, iar începând cu data de 1 iulie 2020 au beneficiat de majorarea salariului, în temeiul Legii nr. 51/2020, și, deși au solicitat pârâtului să procedeze la calcularea și acordarea sporurilor prin raportare la salariul mărit, au întâmpinat un refuz din partea acestuia, care a continuat să le achite sporurile prin raportare la salariul avut anterior datei de 1 iulie 2020. Au mai arătat reclamantele că pârâtul a calculat sporurile prin raportare la salariul de bază mărit în temeiul Legii nr. 51/2020 unei singure persoane din cadrul laboratorului de analize medicale.

17. Prin cererea depusă la 15 octombrie 2021, reclamantele au solicitat obligarea pârâtului la plata drepturilor salariale constând în diferența sporurilor cuvenite calculate la nivelul mărit al salariului stabilit în baza Legii-cadru nr. 153/2017 pentru perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2019.

18. Prin întâmpinare, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii, arătând că, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 51/2020 la

data de 1 iulie 2020, personalul din sistemul sanitar care ocupa funcția de chimist, potrivit anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, beneficiază de salariile prevăzute în lege pentru anul 2022, iar în cazul de față reclamantelor le-au fost majorate salariile la nivelul grilei din anul 2022.

19. Prin Sentința civilă nr. 3.692 din 3 octombrie 2023, Tribunalul Argeș a admis acțiunea completată, reținând că reclamantele sunt angajatele Spitalului Municipal Câmpulung, în funcțiile de chimist principal, gradația 5, în cadrul laboratorului de analize medicale.

20. A mai reținut prima instanță că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018*), art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 au fost aplicate de către pârâtă în perioada 1 ianuarie 2019-31 mai 2023, însă modul de calcul nu s-a aplicat unitar pentru toți salariații. Astfel, deși ambele reclamante și numita X ocupă aceeași funcție, respectiv chimist principal, gradație 5, și toate trei au beneficiat de majorarea salariului, începând cu data de 1 iulie 2020, în baza Legii nr. 51/2020, în cazul angajatei X sporurile salariale prevăzute de lege nu au fost aplicate la baza de calcul egală cu salariul aferent anului 2018, ca în cazul reclamantelor, ci la salariul de bază realizat în lunile pentru care au fost calculate sporurile.

21. Prima instanță a reținut că pârâta a încălcat dispozițiile art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit cărora sistemul de salarizare are la bază principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție, dar și principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală.

22. Prin cererea de apel, pârâtul a arătat, în esență, că Legea nr. 51/2020 majorează doar salariile de bază ale personalului în discuție, nu și cuantumul sporurilor, iar aplicarea sporurilor la salariul majorat conform Legii nr. 51/2020 nu este posibil întrucât s-ar încălca legile anuale de salarizare, care obligă la menținerea cuantumului sporurilor la nivelul aflat în plată al anului anterior.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

23. Instanța de trimitere a reținut caracterul admisibil al prezentului demers, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 raportat la art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că obiectul dosarului („litigiu de muncă — calcul drepturi salariale”) se circumscrie domeniului de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) din acest act normativ, iar sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este obligatorie, în opinia instanței de trimitere, față de dispozițiile art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din aceeași ordonanță de urgență.

24. De asemenea, în opinia instanței de trimitere chestiunea de drept ce necesită a fi lămurită ridică dificultăți de interpretare a dispozițiilor art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 raportat la dispozițiile art. I din Legea nr. 51/2020, respectiv art. 6 lit. b) și c) din Legea-

cadru nr. 153/2017, normele legale menționate nefiind clare în privința domeniului de aplicare și a efectelor pe care le produc, respectiv: dacă, în aplicarea principiilor egalității și nediscriminării, se impune ca la stabilirea cuantumului sporurilor pentru un anumit salariat să fie avute în vedere sau nu majorările acordate prin act administrativ al angajatorului unui alt salariat care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție; dacă majorarea salariului de bază conform Legii nr. 51/2020 pentru personalul din sistemul sanitar care ocupă funcțiile de farmacist, biolog, biochimist, chimist, fizician și psiholog atrage și mărirea corespunzătoare a sumei reprezentând sporurile cuvenite acestui personal.

25. Chestiunea de drept ce necesită intervenția instanței supreme este una reală, veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite și controversate, iar de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor amintite depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât acțiunea are ca obiect obligarea pârâtului la acordarea sporurilor cuvenite, calculate la nivelul salariului mărit stabilit în baza Legii nr. 51/2020, reclamantele susținând, printre altele, că unitatea spitalicească pârâtă a acordat drepturile mărite unei singure angajate.

26. Chestiunea de drept este nouă, nefiind identificată o jurisprudență conturată a instanțelor naționale în interpretarea și aplicarea acestor texte legale în situații similare celei deduse judecății.

27. În urma consultării jurisprudenței instanței supreme s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-o hotărâre pronunțată în recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

28. Părțile nu au formulat puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept.

29. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nu au fost formulate puncte de vedere de către părți.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

30. Completul de judecată al instanței de trimitere a reținut, cu privire la prima întrebare din sesizare, că Legea nr. 51/2020 a introdus o excepție de la dispozițiile art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, referitoare la creșterea etapizată a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare pentru perioada 2019-2022, dispunându-se ca personalul din sistemul sanitar care ocupă funcțiile de farmacist, biolog, biochimist, chimist, fizician și psiholog să beneficieze, începând cu data de 1 iulie 2020, de salariile de bază prevăzute de lege pentru anul 2022.

31. Dispozițiile art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și ale art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 au reglementat menținerea cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie a anului precedent, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

32. Cât timp aceste măsuri fiscal-bugetare au aplicabilitate generală în sectorul bugetar și legea nu a reglementat excepții de la aceste măsuri, rezultă că, în urma intrării în vigoare a Legii nr. 51/2020, personalul din sistemul sanitar care ocupă funcțiile

de farmacist, biolog, biochimist, chimist, fizician și psiholog nu a beneficiat și de acordarea sporurilor calculate prin raportare la salariul de bază majorat conform acestei legi.

33. Astfel, se apreciază că actele normative sus-menționate au înghețat chiar cuantumul sporurilor/indemnizațiilor/compensațiilor/primelor, respectiv suma efectivă, iar nu numai procentul acestor elemente ale sistemului de salarizare, după cum au susținut reclamantele. Acestea apreciază că diferitele sporuri (în procent) trebuie să fie aplicate la noul nivel al salariului de bază (cel ulterior datei de 1 iulie 2020), ceea ce ar duce la o majorare a cuantumului efectiv.

34. Legat de cea de a doua întrebare din sesizare, opinia instanței de trimitere este în sensul că principiile egalității și nediscriminării nu pot fi disociate de principiul legalității, astfel încât nu este suficientă existența unor acte administrative ale angajatorului în baza cărora s-a acordat dreptul în litigiu unui alt salariat care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție, fiind necesar ca dreptul să fie prevăzut de lege.

35. Cu privire la această chestiune, poate fi reținut în mod corespunzător raționamentul expus de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept într-o decizie recentă, nr. 40 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024: „(...) principiul egalității, în componenta ce obligă la recunoașterea unor salarii egale pentru toate persoanele care sunt încadrate pe aceeași funcție și desfășoară aceeași muncă, în aceleași condiții de vechime și calificare, pleacă tot de la premisa că salariile maxime aflate în plată ce îndeplinesc aceste condiții [potrivit art. 39 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017] sunt stabilite cu respectarea legii, indiferent că sunt sau nu sunt recunoscute prin hotărâri judecătorești.” (paragraful 93).

36. S-a mai reținut prin aceeași decizie că „(...) principiul legalității trebuie să fie avut în vedere în egală măsură cu principiile egalității și nediscriminării la momentul solicitării egalizării salariilor cu cele stabilite prin hotărâri judecătorești, astfel încât fiecare dintre ele condiționează admiterea cererii — firește, dacă acțiunea are ca obiect egalizarea, și nu exclusiv aplicarea normei ce reglementează dreptul salarial în discuție.” (paragraful 118)

37. Prin urmare, chiar și în situația existenței unor salariați care prestează aceeași activitate și au aceeași vechime în muncă și în funcție precum reclamantul și care au beneficiat de anumite drepturi sau majorări salariale prin act administrativ al angajatorului, se impune ca instanța să analizeze în concret situația reclamantului și îndeplinirea cerințelor legale pentru acordarea drepturilor în litigiu, constatarea existenței stării de discriminare față de un alt salariat nefiind suficientă în sine pentru a se reține temeinicia pretențiilor.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

38. Potrivit răspunsurilor transmise de instanțele naționale, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu a fost identificată practică judiciară.

39. Au fost transmise puncte de vedere teoretice exprimate de judecătorii de la instanțele aflate în circumscripțiile teritoriale ale două curți de apel care coincid cu opinia exprimată prin încheierea de sesizare de către completul de judecată al instanței de trimitere.

40. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii, cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

41. În procedurile de unificare a practicii judiciare au fost pronunțate următoarele decizii ce prezintă relevanță în dezlegarea prezentei chestiuni de drept, în ordine cronologică:

— Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor

chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, prin care s-a stabilit că „În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale”;

— Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, prin care s-a stabilit că „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) raportat la art. 6 lit. a), b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare nu se poate ține seama de drepturile salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive prin care au fost interpretate și aplicate norme legale cu aplicabilitate generală, dacă respectiva interpretare a fost ulterior invalidată printr-o decizie obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept”;

— Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024, prin care s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. (1) și art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, principiul nediscriminării nu poate fi invocat pentru acordarea sporurilor prevăzute de art. 4 și 5 din capitolul VIII anexa nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017 la nivel maxim, dacă astfel s-ar depăși plafonul de 30% prevăzut de art. 25 din același act normativ”;

— Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024, prin care au fost respinse, ca inadmisibile, sesizările conexe în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept ce vizează interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) și art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare prin includerea unor drepturi salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive;

— Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1316 din 24 decembrie 2024, prin care s-a stabilit că: „Pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare «Administrație» din administrația publică centrală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, este supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale,

pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

42. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind întrunite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

43. Având în vedere că prezenta sesizare este întemeiată pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, admisibilitatea sesizării formulate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;
- (ii) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze, respectiv litigiul să vizeze fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice;
- (iii) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

44. Din examinarea încheierii de sesizare și a documentației anexate acesteia rezultă faptul că sunt îndeplinite condițiile referitoare la stadiul procedurii și calitatea instanței de trimitere, întrucât cererea de pronunțare a unei hotărâri prealabile este formulată de un complet specializat în soluționarea conflictelor de muncă și asigurărilor sociale din cadrul Curții de Apel Pitești — Secția I civilă, instanța de trimitere fiind investită cu soluționarea apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 3.692 din 3 octombrie 2023, pronunțată de Tribunalul Argeș într-un litigiu ce se circumscrie sferei de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

45. Este îndeplinită și condiția legăturii dintre chestiunea de drept ce face obiectul prezentei sesizări și modalitatea de soluționare a fondului cauzei, în contextul în care dispozițiile a căror interpretare se solicită pe calea mecanismului prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt hotărâtoare pentru aprecierea temeiniciei pretențiilor deduse judecății în dosarul în care a fost formulată cererea de pronunțare a hotărârii prealabile.

46. Nu sunt îndeplinite însă condiția existenței unei veritabile chestiuni de drept și nici aceea ca instanța supremă să nu fi statuat cu privire la modul de interpretare a dispozițiilor subsumate cererii de pronunțare a hotărârii preliminare.

47. Prin intermediul primei întrebări instanța de trimitere solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să statueze dacă majorarea salariului de bază, operată prin Legea nr. 51/2020 în favoarea personalului din sistemul sanitar care ocupă funcțiile de farmacist, biolog, biochimist, chimist, fizician și psiholog, atrage și o majorare corespunzătoare a sumei reprezentând

sporiurile cuvenite acestei categorii de angajați, în contextul în care prin dispozițiile art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și ale art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 legiuitorul a prevăzut plafonarea cuantumului sporurilor cuvenite personalului din sfera de referință a Legii-cadru nr. 153/2017, menținând, succesiv, nivelul acestor sporuri la cel cuvenit pentru luna decembrie 2018.

48. O primă constatare ce pledează pentru concluzia inadmisibilității sesizării este aceea că instanța de trimitere nu a furnizat niciun argument de natură a contura existența, în cauza cu care este investită, a unei veritabile chestiuni de drept, fiind de observat că, prin argumentele expuse, instanța de trimitere prezintă o interpretare clară și argumentată a prevederilor legale subsumate întrebării formulate, fără a reliefa niciun argument de natură a caracteriza normele analizate ca având un conținut neclar, echivoc sau susceptibil de interpretări diferite, ce comportă riscul apariției unei practici judiciare neunitare.

49. În ceea ce privește condiția negativă ca instanța supremă să nu fi statuat asupra chestiunii de drept, se constată că prin Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a pronunțat în sensul că, pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă este supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023*), în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

50. Considerentele menționate în cuprinsul Deciziei nr. 52 din 21 octombrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept oferă repere lipsite de echivoc în privința modalității de interpretare și aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, sub aspectul determinării cuantumului sporurilor pentru fiecare etapă de aplicare a legii, astfel că la data soluționării prezentei sesizări nu subzistă condiția ca instanța supremă să nu fi statuat asupra chestiunii de drept supuse analizei în prezentul dosar.

51. În acest sens se arată în cuprinsul deciziei amintite, la paragrafele 89-91 și 94-100, că prima etapă de aplicare a legii de salarizare, reglementată prin art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, privește perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2017, pentru care a fost adoptată măsura menținerii în plată, la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, a cuantumului brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

52. A doua etapă, reglementată prin art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, privește anul 2018 și stabilește că, începând cu data de 1 ianuarie 2018, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din

fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

53. Pentru cea de-a treia etapă, aferentă anilor 2019-2022, art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește că se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h) din aceeași lege.

54. În ceea ce privește sporurile, în perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2017, cuantumul acestora a fost menținut în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, pentru ca, începând cu 1 ianuarie 2018, cuantumul brut al sporurilor să fie majorat cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017.

55. Pentru perioada 2019-2022 au fost reglementate [în temeiul art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017] doar creșteri ale salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018, în Legea-cadru nr. 153/2017 neexistând nicio dispoziție referitoare la sporuri sau la celelalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar.

56. În schimb, prin dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, în forma inițială, s-a stabilit că: „începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, se menține cel mult la nivelul acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

57. Așadar, de la majorările care au vizat, indiscutabil, doar salariile de bază, după cum în mod expres prevăd normele citate anterior, legiuitorul a exceptat o serie de drepturi salariale, astfel că, în acest context, începând cu data de 1 ianuarie 2019, cuantumul sporurilor, inclusiv al celui pentru condiții de muncă, ce interesează cauza de față, a fost plafonat, prin voința legiuitorului, la nivelul acordat pentru luna decembrie 2018.

58. Dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 au fost modificate prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 9 ianuarie 2020, fiind păstrată, de principiu, soluția legislativă din cuprinsul acestora.

59. În acest sens s-a prevăzut că: „începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

60. Această măsură de politică fiscal-bugetară a fost menținută și în continuare, prin acte normative succesive, care au prevăzut plafonarea cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar sau solda lunară la nivelul celui acordat pentru luna decembrie

a anului anterior, astfel că, începând cu 1 ianuarie 2019, acesta a rămas neschimbat.

61. Prin urmare, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție statuează, în cuprinsul Deciziei nr. 52 din 21 octombrie 2024, că interpretarea sistematică, logică și gramaticală a dispozițiilor art. 38 alin. (2), (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind aplicarea etapizată a legii, în corelare cu prevederile art. 23 din aceeași lege-cadru și cu prevederile celorlalte acte normative analizate, conduce la concluzia că, deși salariile de bază ale personalului plătit din fonduri publice au crescut etapizat, prin raportare la ipotezele de aplicare în timp a Legii-cadru nr. 153/2017, până la atingerea valorii nominale a salariilor de bază conform anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, sporurile și celelalte categorii de elemente ale sistemului de salarizare ce fac parte din salariul brut, inclusiv sporul pentru condiții de muncă, au rămas plafonate întrucât, prin legile anuale de salarizare, nivelul acestora s-a raportat la anul precedent, posibilitatea ordonatorilor de credite de a le majora și de a le acorda în alte limite fiind suspendată succesiv prin dispozițiile legale anterior menționate.

62. Deși Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a vizat sporul pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, considerentele acestei decizii sunt pe deplin valabile și în privința modalității de interpretare a dispozițiilor art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și ale art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 prin raportare la dispozițiile art. I din Legea nr. 51/2020, întrucât, așa cum însăși instanța de trimitere subliniază prin încheierea de sesizare, prin dispozițiile art. I din Legea nr. 51/2020 s-a prevăzut exclusiv majorarea salariilor de bază în privința personalului din sistemul sanitar care ocupă funcțiile de farmacist, biolog, biochimist, chimist, fizician și psiholog, nu și a sporurilor cuvenite categoriei în discuție.

63. În raport cu aceste considerente, sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă apare ca fiind inadmisibilă, din moment ce problema de drept ridicată este identică celei dezlegate prin Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, unde instanța supremă a statuat cu valoare principală asupra modului de interpretare a dispozițiilor art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și ale art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022.

64. Aceeași este concluzia și cu privire la cea de-a doua întrebare formulată de instanța de trimitere, întrucât sesizarea nu cuprinde o veritabilă chestiune de drept asupra căreia instanța supremă să nu fi statuat.

65. Sub acest aspect, se constată, pe de o parte, că instanța de trimitere nu expune niciun argument de natură a caracteriza problema de drept ce formează obiectul celei de a doua întrebări ca fiind o veritabilă chestiune de drept, or, așa cum deja s-a stabilit în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în condițiile în care instanța de trimitere expune o interpretare clară și argumentată în privința chestiunii de drept în discuție, fără a fi prezentate și argumentate diferite interpretări posibile ale textului legal ori elemente care să conducă la concluzia că acesta ar avea un caracter complex ori precar, lacunar sau contradictoriu, nu se poate aprecia că există

o veritabilă problemă de drept care să justifice pronunțarea unei hotărâri prealabile.

66. Pe de altă parte, însăși instanța de trimitere face referire, cu prilejul exprimării punctului de vedere în condițiile art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la reperele jurisprudențiale consfințite de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a principiilor prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, ceea ce atestă că nu este îndeplinită nici condiția ca instanța supremă să nu fi statuat de principiu asupra problemei de drept aflate în discuție.

67. În concret, instanța de trimitere a subliniat faptul că prin Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat în sensul că principiul egalității, în componenta ce obligă la recunoașterea unor salarii egale pentru toate persoanele care sunt încadrate pe aceeași funcție și desfășoară aceeași muncă, în aceleași condiții de vechime și calificare, pleacă tot de la premisa că salariile maxime aflate în plată sunt stabilite cu respectarea legii, astfel că aplicarea acestui principiu presupune ca instanța de trimitere să analizeze în concret situația reclamantului și îndeplinirea cerințelor legale pentru acordarea drepturilor în litigiu, constatarea existenței stării de discriminare față de un alt salariat nefiind suficientă în sine pentru a se reține temeinicia pretențiilor.

68. Suplimentar celor reținute de instanța de trimitere, se constată că modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 a făcut obiectul preocupării instanței supreme și cu prilejul examinării altor întrebări formulate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, fiind de remarcat Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, respectiv Decizia nr. 13 din

27 ianuarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 3 martie 2025, în cuprinsul cărora Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat în sensul că principiile egalității și nediscriminării nu pot fi dissociate de principiul legalității stabilirii drepturilor salariale cuvenite pentru toate persoanele care sunt încadrate pe aceeași funcție și desfășoară aceeași muncă, în aceleași condiții de vechime și calificare.

69. În plus, soluțiile și considerentele deciziilor nr. 80 din 11 decembrie 2023, nr. 40 din 16 septembrie 2024 și nr. 13 din 27 ianuarie 2025 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept au determinat respingerea, ca inadmisibile, a unor cereri ulterioare de pronunțare a hotărârii prealabile în vederea interpretării acelorași principii precum cele ce fac obiectul prezentei sesizări, fiind de menționat, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 54 din 24 februarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 2 aprilie 2025, și Decizia nr. 6 din 20 ianuarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 12 martie 2025, unde se subliniază faptul că pe calea mai multor interpretări de principiu menite să asigure practica judiciară unitară și previzibilă, jurisprudența recentă a Înaltei Curți de Casație și Justiție a oferit reperele concrete de interpretare a dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4), precum și ale art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017.

70. Pentru aceste considerente, se constată că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, astfel că se impune respingerea sesizării, ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă în Dosarul nr. 5.552/109/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind următoarea chestiune de drept:

— *interpretarea dispozițiilor art. 1 pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile art. 1 din Legea nr. 51/2020 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, respectiv dacă majorarea salariului de bază conform Legii nr. 51/2020 atrage și mărirea corespunzătoare a sumei reprezentând sporurile cuvenite angajatului;*

— *interpretarea dispozițiilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile art. 1 pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și ale art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, respectiv dacă la stabilirea cuantumului sporurilor cuvenite angajaților trebuie avute în vedere sau nu majorările acordate prin act administrativ al angajatorului unui alt salariat care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție.*

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 5 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.910	800	290
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.450		320
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.180		470
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	990		110
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.960		360
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.680		340
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.270		120

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

